

δὲ νὰ κατοικῶ εἰς τὸ σκοτεινὸν σπήλαιον, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπάγω πλέον ἐκεῖ.»

« Ἀλήθεια! ἐκατοῖκῃσές ποτε εἰς σπήλαιον; » ἤρωτησεν ὁ Ἀλβέρτος μὲ ζέσιν τὸν Ἑρῖκον· ἔπειτα δὲ μὲ γλυκύτητα ἐπρόσθεσε, « Ταλαίπωρον παιδίον! λοιπὸν ὁ πατήρ σου δὲν ἔχει ὠραῖον φρουρίον, ὥς ὁ ἰδικός μου; »

« Ἀλλὰ δὲν ἔχω οὔτε πατέρα! » εἶπεν ὁ Ἑρῖκος, σείσας μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν του.

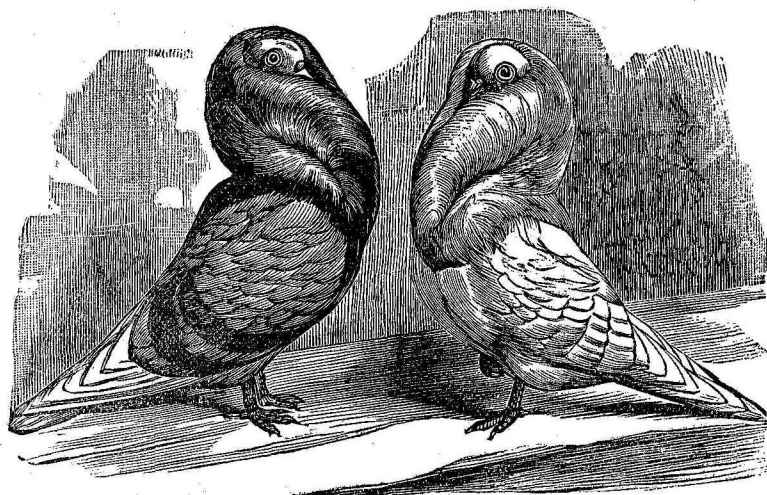
Ὁ Ἀλβέρτος ἐκινήθη εἰς εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλαθεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρός.

« Μὴ λυπῆσαι, — εἶπεν εἰς αὐτὸν φιλοφρόνως. « Θὰ εἶπω εἰς τὸν πατέρα μου, ὅτι δὲν ἔχεις πατέρα καὶ αὐτὸς θὰ ᾔνοι πατήρ σου. Εἶναι τόσον καλὸς καὶ εἰμαι βέβαιος θὰ τῷ ἀρέσῃ καὶ θὰ σὲ δώσῃ καὶ φορέματα ὥς τὰ ἰδικά μου, καὶ μαζὺ οἱ δύο θὰ τρέχωμεν τρι-

τὰ δένδρα ἐπὶ τῆς χλόης! Ἀληθινὰ θὰ τὸν βλέπω πᾶσαν ἡμέραν; »

Ὁ Ἀλβέρτος τὸν παρετήρει μὲ πολλὴν ἐκπληξιν· « Τί εἶναι αὐτὰ ποῦ λέγεις; Καὶ δὲν τὸν βλέπεις πᾶσαν ἡμέραν; »

« Ὅχι, ὅχι, ἔκραξεν ὁ Ἑρῖκος. Σήμερον εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν εἶδον· καὶ σὲ βεβαιῶ, ὅτι μὲ φαίνεται πολὺ ὠραῖος! » Ἐπειτα δὲ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸν οὐρανὸν ἤρχισε νὰ δακρῇ. Ὁ Ἀλβέρτος ἐθαύμαζε καὶ τοῦ ἔκαμε πολλὰς ἐρωτήσεις, ἕως οὗ ὁ Ἑρῖκος τῷ διηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν του, καθ' ὅσον τὴν ἐνθυμεῖτο. Ὅταν δὲ ἐπροσπάθει νὰ τοῦ περιγράψῃ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὅποια διηγέρθησαν εἰς τὴν καρδίαν του, ὅταν κατὰ πρῶτον εἶδε τὸν ἥλιον, ἀνελύθη ἐκ νέου εἰς δάκρυα, ἐκίνησε δὲ καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ Ἀλβέρτου καὶ ἀμφοτέρω τὰ παι-

Ἰακωθῖνοι.

γύρω ἐδῶ εἰς τὸν κήπον καὶ θὰ πᾶνωμεν πεταλούδας ὁμοῦ.»

Ταῦτα εἰπὼν ἐκροτάλισε τὰς χεῖράς του καὶ ἐγάλασε μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν, ἀλλ' ὁ πτωχὸς Ἑρῖκος ἦτο παραζαλισμένος μὲ διὰ ταῦτα.

« Ἀληθινὰ τὸ λέγεις, ὅτι δύναιμι νὰ μείνω ἐδῶ καὶ νὰ παίζω μαζὺ σου, χωρὶς νὰ δέρνωμαι καὶ νὰ ἐπιπλήττωμαι; Θὰ βλέπω δὲ τὸν ἥλιον πᾶσαν ἡμέραν; » ἐφώναξεν ὁ Ἑρῖκος· « ὦ! ὅχι· τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ μεγαλειτέρα χαρὰ, παρ' ὅ,τι ἐπιζῶ! »

« Μὴ ἦσαι τόσον ἀνόητος, » εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος· « Δὲν εἶναι καμμία ὠραιότης νὰ βλέπῃ τις τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πᾶσαν ἡμέραν. Μὲ κάμνεις νὰ γελάσω! »

« Γέλασε, ἐὰν ἀγαπᾷς, — εἶπεν ὁ Ἑρῖκος· « ἀλλὰ δι' ἐμὲ εἶναι ὠραῖος. Ποτέ μου δὲν εἶδον τόσον ὠραῖον πρᾶγμα· κύτταξε δὲ καὶ τώρα πῶς λάμπει διὰ μέσου τῶν κλάδων τῶν δένδρων, καὶ πόσον ὠραῖα εἰκονίζει

διὰ ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς χλόης, πλησίον ἀλλήλων ὥς ἐὰν ἦσαν παλαιοὶ φίλοι. (Ἀκολουθεῖ)

Οἱ Ἰακωθῖνοι.

Ἡ οἰκογένεια τῶν περιστερῶν περιέχει ἀπειρίαν παραλλαγῶν, αἱ ὁποῖαι διαφέρουν ἀπ' ἀλλήλων ὅχι μόνον κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὰς ἐξεις, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα, καὶ κατὰ τὴν διάταξιν τῶν πτερῶν αὐτῶν.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ παραλλαγὴν τινα, ἥτις ἐνεκα τῆς ὁμοιότητος τῆς κουκούλας της μὲ τὴν κουκούλαν τῶν Ἰακωθῖνων μοναχῶν τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας καλεῖται Ἰακωθῖνοι.

Οἱ Ἰακωθῖνοι οὗτοι εἶναι περίεργα κατὰ τὴν ὄψιν πτηνὰ. Χρησιμεύουν δὲ πρὸς τροφήν, ἀντικαθιστῶντα

πολλάκις τὰς κοινὰς ὀρνίθας. Ἐνεκα τῆς κουκού-
λας των, τὸ περιπάτημά των ἐμποδίζεται κατὰ τι,
ἀναγκάζονται δὲ νὰ ἐκτείνουσι πολλὸ τὸν λαμὸν των, διὰ
νὰ ἡμποροῦν νὰ βλέπουσι καλῶς τρογύρω καὶ πρὸς τὰ
κάτω. Ἐχουσι δὲ χρῶμα λευκὸν, ἐρυθρὸν ἢ μαῦρον
καὶ τιμῶνται ἡμίσειαν λίρ. ἀγγλ. τὸ ζευγος.

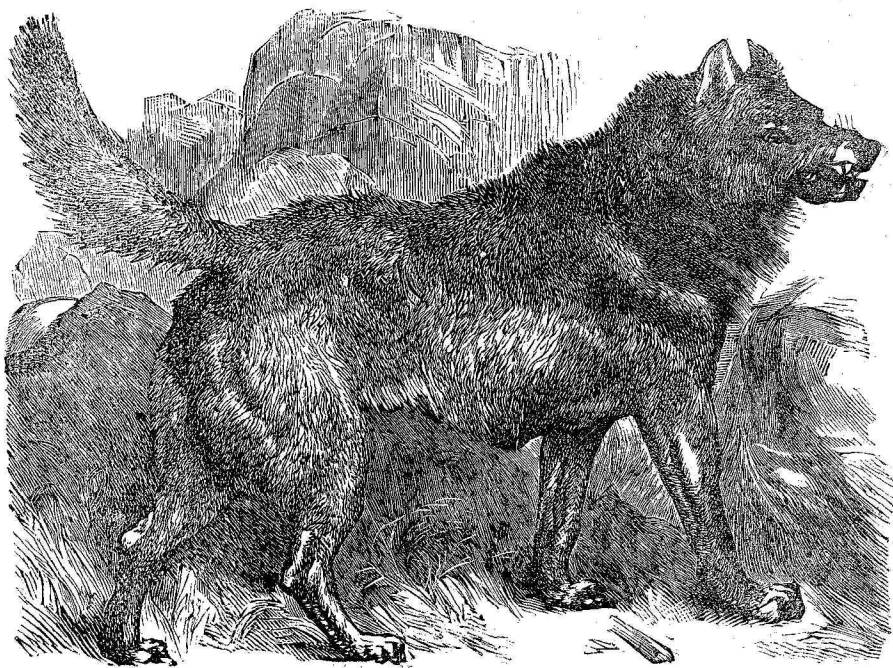
ΛΥΚΟΣ.

Οἱ λύκοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, εἰς
τὴν ὁποίαν καὶ οἱ σκύλοι καὶ αἱ ἀλώπεκες· ὅπως δὲ
εἰς τοὺς σκύλους, οὕτω καὶ εἰς τοὺς λύκους εὐρίσκον-
ται διάφοροι παραλλαγαι, ἀλλ' αὐταὶ χρεωστοῦνται μάλ-

ἀνεκτικότητι εἰς τὰς τιμωρίας καὶ συμμόρφωσιν πρὸς
τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τοῦ κυρίου του.

Ἀνέκδοτα τῆς δειλίας τοῦ λύκου ὑπάρχουσιν ἄπειρα,
τὰ ἐξῆς δύο ἀρκούσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Γεωκτῆμων
τις ὑπέφερε τόσας ζημίας ἀπὸ τοὺς λύκους, ὥστε ἀπε-
φάσισε νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ· πρὸς τοῦτο δὲ κατεσκευά-
σεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ λειθαδίου του, ὅπου ἔβο-
σκον τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι του διαφόρους λάκκους,
τοὺς πυθμένας τῶν ὁποίων ἔκαμε πλατυτέρους τῶν
στομιῶν.

Ἡμέραν τινα ἐπισκεφθεὶς τοὺς λάκκους τούτους εὗ-
ρεν ἐντὸς ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τρεῖς μεγίστους λύκους ζαρω-
μένους καὶ τρέμοντας ἐκ τοῦ φόβου, Ὁ γεωκτῆμων

Λύκος.

λον εἰς τὸ κλίμα καὶ ἄλλας φυσικὰς αἰτίας, ἢ εἰς ὁρ-
γανικὰς διαφορὰς.

Οἱ λύκοι ἐν γένει εἶναι ζῶα θηριωδέστατα, ἀλλὰ καὶ
δειλότατα, συνήθως δὲ ζοῦν κατὰ κοπάδια καὶ τότε
καθίστανται τρομερώτατοι, ὡς λ. χ. εἰς τὴν Ῥωσσίαν
καὶ τὰς ἐκτεταμένους πεδιάδας τῆς Ἀμερικῆς· εἶναι δὲ
πολλοὶ προφυλακτικοὶ καὶ ὡς οἱ σκύλοι λίαν ἐπιτήδριοι
καὶ νοήμονες· κατὰ τοῦ ἀνθρώπου σπανίως ῥυφοκινδυ-
νεύουσιν ἐκτὸς ἐὰν στενοχωρηθοῦν ἀπὸ τὴν πείναν, ἢ
ἀναγκασθοῦν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ νεογνά των.

Ὁ λύκος δύναται νὰ ἐξημερωθῇ, εἰς ἐξημερωμένην
δὲ κατάστασιν δεικνύει τὰς αὐτὰς περίπου ἀρετὰς τοῦ
κυνός, πίστιν, ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην εἰς τὸν κύριόν του,

γνωρίζων τὴν φυσικὴν τάτην δειλίαν των, κατέβη εἰς
τὸν λάκκον, καὶ συλλαβὼν ἕκαστον ἐκ τῶν ὀπισθίων
ποδῶν ἔκοψε τοὺς τένοντας αὐτῶν καὶ ἔπειτα τοὺς ἀ-
νεβήθασε χωρὶς νὰ δεῖξωσι τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν.

Ἄλλος κύριος ἐν Ῥωσσίᾳ διωκόμενος ὑπὸ πολλῶν
λύκων ἐπρόφθασε νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς μάνδρας ἑνὸς
τῶν κτηνοστασιῶν τοῦ ἔρμιτος, ἢ θύρα τῆς ὁποίας ἔ-
τυχε νὰ ᾔνοιχτή. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν διω-
κόντων λύκων συνεισῆλθε μετ' αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸ ἐν-
νοήσῃ· ἀφοῦ δὲ εὐρέθη ἐντὸς, εὐθὺς ἡ ἀγριότης καὶ
θηριωδία των τοὺς ἐγκατέλειψε, κατελήφθησαν δὲ ἀπὸ
τόσσην δειλίαν, ὥστε κατέφυγον εἰς μίαν γωνίαν καὶ
ἐκεῖ συνελήφθησαν τρέμοντες ἐκ τοῦ φόβου.